

Раф. Поповъ

Бозайници великани

Да оставимъ епохата на грамаднитѣ влѣчуги и да минемъ къмъ по-новитѣ времена, но все пакъ изтекли преди милиони години.

Сега животътъ върху земята се измѣня. На мѣстото на изчезналитѣ за винаги влѣчуги дохождатъ други животни, които се чувствуватъ пълни господари, защото опасниятъ за животинския свѣтъ човѣкъ още не се е появилъ на земята. Тѣ спокойно обхождатъ горитѣ и полята, съ желание да дирятъ по-изобилна храна, или да намѣрятъ по-сгодни кжтища, за да се отдадатъ на почивка. Нека сега, пакъ съ нашето въображение, мислено се пренесемъ въ епохата, когато сж господствували на земята бозайниците великани и поотблизу се запознаемъ съ тѣхъ.

Ние сме подъ хубаво синьо небе. Предъ насъ е красива гора отъ разнообразни палми. Чуватъ се пѣснитѣ и крѣсътитѣ на безброй пойни птици, които се радватъ на ясното и топло утрено слънце. Но заедно съ това чува се страшниятъ ревъ на нѣкакви грамадни животни. Концертътъ на пернатия свѣтъ постепенно замира. Къмъ гората въ бавенъ ходъ се приближава стадо, каквото ние никога не сме виждали. Неволно забравяме спомена отъ грамаднитѣ влѣчуги и погледътъ ни се приковава къмъ тѣзи черни дебелокожи, които, станали отъ дълбокъ сънъ, се отправятъ да дирятъ храна.

Предъ насъ сж *динотериитъ*—животни, които приличатъ на днешнитѣ слонове, но все пакъ значително се отличаватъ отъ тѣхъ.